

Biblické texty:

Micheáš 5,1-4a: A ty, Betléme efratský, ačkoli jsi nejmenší mezi judskými rody, z tebe mi vzejde ten, jenž bude vládcem v Izraeli, jehož původ je od pradávna, ode dnů věčných. I když je Hospodin vydá v plen do chvíle, než rodička porodí, zbytek jeho bratří se vrátí zpět k synům Izraele. I postaví se a bude je pást v Hospodinově moci, ve vyvýšeném jménu Hospodina, svého Boha, a budou bydlet bezpečně; jeho velikost bude nyní sahat až do dálav země. A on sám bude pokoj.

List Židům 10,5-10: Proto Kristus říká, když přichází na svět: „Oběti ani dary jsi nechtěl, ale dal jsi mi tělo. V zápalné oběti ani v oběti za hřích, Bože, jsi nenašel zalíbení. Proto jsem řekl: Zde jsem, abych konal, Bože, tvou vůli, jak je o mně v tvé knize psáno.“ Předně říká: „Oběti ani dary, oběti zápalné ani oběti za hřích jsi nechtěl a nenašel jsi v nich zalíbení“ – totiž v takových, jaké se obětují podle zákona. Potom však řekne: „Zde jsem, abych konal tvou vůli.“ Tak ruší prvé, aby ustanovil druhé. Tou vůlí jsme posvěceni, neboť Ježíš Kristus jednou provždy obětoval své tělo.

Lukáš 1,39-55: V těch dnech se Maria vydala na cestu a spěchala do hor do města Judova. Vešla do domu Zachariášova a pozdravila Alžbětu. Když Alžběta uslyšela Mariin pozdrav, pohnulo se dítě v jejím těle; byla naplněna Duchem svatým a zvolala velikým hlasem: „Požehnaná jsi nade všechny ženy a požehnaný plod tvého těla. Jak to, že ke mně přichází matka mého Pána? Hle, jakmile se zvuk tvého pozdravu dotkl mých uší, pohnulo se radostí dítě v mém těle. A blahoslavená, která uvěřila, že se splní to, co jí bylo řečeno od Pána.“ Maria řekla: „Duše má velebí Pána a můj duch jásá v Bohu, mém spasiteli, že se sklonil ke své služebnici v jejím ponížení. Hle, od této chvíle budou mne blahoslavovat všechna pokolení, že se mnou učinil veliké věci ten, který je mocný. Svaté jest jeho jméno a milosrdenství jeho od pokolení do pokolení k těm, kdo se ho bojí. Prokázal sílu svým ramenem, rozptýlil ty, kdo v srdci smýšlejí pyšně; vladaře svrhl z trůnu a ponížené povýšil, hladové nasýtil dobrými věcmi a bohaté poslal pryč s prázdnou. Ujal se svého služebníka Izraele, pamětliv svého milosrdenství, jež slíbil našim otcům, Abrahamovi a jeho potomkům navěky.“

Výhled k pomoci

Micheáš prorokuje po pádu Samaří a Sev. říše po r. 721 před Kristem – oznamuje Boží soud. Znovu je jeho proroctví aktualizováno po r. 586 po pádu Jeruzaléma a babilónského zajetí – chápou Židé jako Boží soud za neposlušnost. Ale nevede je proroctví do beznaděje, je v něm také výhled kupředu a proroctví obnovy.

Betlém znamená dům chleba (hojnost) a nejde jen o geografický pojem, o kousek země; ale co ta jména symbolizují, jaký mají charakter, jaký mají ráz, co všechno těmito místy vstupuje na cestu.

Betlém je místo, odkud přichází ten, který sytí celý svět mocí své oběti. Nakonec, z čeho žijeme. Ne jenom z toho, že mám co do úst. Žijeme z toho, že kolem nás žijí lidé, kteří nás mají rádi. Bez lásky a opravdového přátelství skomíráme, ne-li hyneme.

Věřící člověk klidně vyzná, že Kristus mezi námi pracuje, mezi lidmi, kteří to vědí, i těmi, kteří to nevědí.

Maria (Mara hebrejsky znamená hořký). Maria je opakem zahořklosti člověka vůči Bohu, ona je zástupkyní ponížených, chudých. Říkáme, že je vyvolenou. Pán Bůh si vyvolil Marii – je to veliká důvěra Boží v člověka. Být vyvolený, znamená být vybraný ke službě. Služebník může být také nevěrný, neposlušný a Bůh se opakovaně nevěrného služebníka (národa izraelského a lidí vůbec) ujímá. I nás si Pán Bůh vybírá a povolává nás k nějaké službě, úkolu. Také v nás vkládá Bůh velikou důvěru.

Spasitel – Zachránce, zachraňuje nejenom ze situace ponížení, ale ze stavu, ve kterém se lidstvo nachází.

Člověk a lidé vůbec potřebují záchranu. Ta není v moci politiků, vojevůdců, ekonomů. Boží záchrana spočívá v otevření prostoru, kde platí jiné zákony, než v naší běžné ekonomické a pragmatické realitě. Maria v zastoupení celého lidstva jako žena velebí Boha, že do situace malosti, bezvýznamnosti, poníženosti Bůh vstoupil, aby tuto situaci učinil situací, která proměňuje vztahy ve světě.

Všechna pokolení mohou děkovat (blessavit) Marii, že to své „ano“ řekla, že se nechala zachránit. Není to samozřejmé, že člověk přijme Boží nabídku a Boží úkol, že se nechá zachránit, aby mohl pak sám tu záchranu zprostředkovat. Vždyť toho tolik chceme dosáhnout pro sebe, nemáme myšlenky ani čas na naslouchání Božímu povolání. Tak to zpětně vidím, když se ohlédnu po svém životě nazpět.

Milosrdenství, to je jednání Boha ve prospěch těch, kdo jsou ve světě znevýhodněni. A jak jedná? Skrze nás, kteří se Boha „bojíme“, tedy máme k němu posvátnou úctu. Na jedné straně je Bůh člověku blízko, na druhé straně mu patří úcta. Bůh je někdo jiný, přesahuje nás. Máme-li k němu úctu, pak chceme jednat tak, aby se mu to líbilo.